

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 6 червня 2012 р. № 504

Київ

Про утворення Координаційного центру з надання правової допомоги та ліквідацію Центру правової реформи і законопроектних робіт при Міністерстві юстиції

З метою формування в Україні ефективної системи безоплатної правової допомоги відповідно до Закону України “Про безоплатну правову допомогу” та Указу Президента України від 9 червня 2006 р. № 509 “Про Концепцію формування системи безоплатної правової допомоги в Україні” Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Утворити Координаційний центр з надання правової допомоги (далі — Координаційний центр) з віднесенням його до сфери управління Міністерства юстиції.
2. Затвердити Положення про Координаційний центр з надання правової допомоги, що додається.
3. Ліквідувати Центр правової реформи і законопроектних робіт при Міністерстві юстиції.

Міністерству юстиції утворити комісію з ліквідації зазначеного Центру і забезпечити його ліквідацію у встановленому законодавством порядку.

4. У тексті Порядку і умов проведення конкурсу та вимог до професійного рівня адвокатів, які залучаються до надання безоплатної вторинної правової допомоги, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2011 р. № 1362 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 101, ст. 3718), Порядку інформування центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги про випадки затримання осіб, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2011 р. № 1363 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 101, ст. 3719), додатків 1 і 2 до Порядку і умов укладення контрактів з адвокатами, які надають безоплатну вторинну правову допомогу на постійній основі, та договорів з адвокатами, які надають безоплатну вторинну правову допомогу на тимчасовій основі, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 11 січня 2012 р. № 8 (Офіційний вісник України, 2012 р., № 3, ст. 92), слова “Центр правової

реформи і законопроектних робіт при Мін'юсті" та "Центр правової реформи" у всіх відмінках замінити відповідно словами "Координаційний центр з надання правової допомоги" та "Координаційний центр" у відповідному відмінку.

5. Міністерству юстиції:

забезпечити у 2012 році фінансування Координаційного центру за рахунок і в межах видатків, передбачених Законом України "Про Державний бюджет України на 2012 рік" Міністерству як головному розпорядникові бюджетних коштів;

затвердити штатний розпис Координаційного центру в межах визначеного фонду оплати праці;

вирішити питання щодо створення належних умов для провадження діяльності Координаційного центру, його кадрового та матеріально-технічного забезпечення.

6. Визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.

Прем'єр-міністр України

М. АЗАРОВ

Інд.70

ПОЛОЖЕННЯ

про Координаційний центр з надання правової допомоги

1. Координаційний центр з надання правової допомоги (далі — Координаційний центр) утворюється з метою формування в Україні ефективної системи безоплатної правової допомоги, забезпечення її доступності та якості.
2. Координаційний центр є державною установою і належить до сфери управління Мін'юсту.
3. У своїй діяльності Координаційний центр керується Конституцією і законами України, указами Президента України, актами Кабінету Міністрів України, Мін'юсту, іншими нормативно-правовими актами та цим Положенням.
4. Офіційне найменування Координаційного центру:
українською мовою — Координаційний центр з надання правової допомоги;
англійською мовою — Coordinating Centre for Legal Aid Providing.
5. Координаційний центр є юридичною особою, має печатку із зображенням Державного Герба України і своїм найменуванням, самостійний баланс, рахунки в органах Казначейства.
6. Майно Координаційного центру утворюється за рахунок:
 - 1) майна, переданого йому в установленому порядку Мін'юстом, а також підприємствами, установами та організаціями незалежно від форми власності;
 - 2) коштів державного бюджету, що виділяються для забезпечення його діяльності;
 - 3) коштів, що надходять відповідно до укладених цивільно-правових договорів;
 - 4) майна та коштів, що надходять у рамках проектів та програм міжнародної технічної допомоги.
7. Координаційний центр володіє, користується та розпоряджається належним йому майном на праві оперативного управління відповідно до законодавства.
8. Майно та кошти Координаційного центру спрямовуються на забезпечення виконання покладених на нього завдань і покриття витрат, пов'язаних з провадженням його діяльності.
9. Координаційний центр несе фінансову відповідальність за своїми зобов'язаннями у межах належного йому майна відповідно до законодавства.

10. Умови оплати праці працівників Координаційного центру затверджуються Кабінетом Міністрів України.

11. Штатний розпис та кошторис Координаційного центру затверджуються Міністром юстиції у межах виділених бюджетних асигнувань.

12. Основними завданнями Координаційного центру є:

1) організаційне, експертно-аналітичне, інформаційне та матеріально-технічне забезпечення здійснення повноважень Мін'юсту у сфері надання безоплатної правової допомоги;

2) проведення аналізу практики правозастосування з питань надання безоплатної правової допомоги;

3) внесення на розгляд Міністра юстиції пропозицій щодо формування та реалізації державної політики у зазначеній сфері.

13. Координаційний центр відповідно до покладених на нього завдань:

1) розробляє проекти актів законодавства у сфері надання безоплатної правової допомоги та вносить їх Мін'юсту;

2) збирає, узагальнює, аналізує і поширює правову, наукову та іншу інформацію з питань надання правової допомоги;

3) забезпечує підвищення професійного рівня адвокатів, які залучаються до надання безоплатної вторинної правової допомоги відповідно до законодавства про безоплатну правову допомогу, працівників органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та спеціалізованих установ, які надають первинну правову допомогу, та працівників центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги, а також організовує і проводить семінари, конференції, тренінги, виставки, інші заходи, у тому числі міжнародні;

4) здійснює методичне забезпечення і консультаційну підтримку з питань надання безоплатної правової допомоги органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, а також утворених ними спеціалізованих установ та громадських приймалень з надання безоплатної первинної правової допомоги, надає роз'яснення щодо застосування законодавства у відповідній сфері;

5) сприяє удосконаленню чинних та впровадженню нових стандартів і процедур у сфері надання безоплатної правової допомоги з урахуванням світової практики;

6) забезпечує впровадження сучасних інформаційних технологій у сфері надання безоплатної правової допомоги;

7) забезпечує проведення наукових досліджень і прикладних розробок, зокрема підготовку оглядів законодавства України та іноземних держав з питань надання правової допомоги та практики його застосування, словників, довідників, збірок, науково-практичних коментарів, методичних рекомендацій та посібників;

8) забезпечує заснування друкованих засобів масової інформації, видання та розповсюдження книг, іншої друкованої продукції, у тому числі на платній основі,

виготовлення та розміщення соціальної реклами, виготовлення, тиражування і розповсюдження відео- та аудіопродукції;

9) забезпечує за дорученням Міністра юстиції або його першого заступника підготовку і виконання державних цільових та інших програм, у тому числі проектів та програм міжнародної технічної допомоги;

10) забезпечує за рішенням Мін'юсту утворення центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги як своїх територіальних відділень;

11) взаємодіє з іноземними та міжнародними організаціями, а також їх представництвами в Україні з питань, що належать до його компетенції;

12) взаємодіє з громадськими організаціями з метою збирання, проведення аналізу, узагальнення, обговорення та використання кращих напрацювань з питань надання безоплатної правової допомоги;

13) забезпечує проведення в межах своїх повноважень та відповідно до міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, моніторингу діяльності органів виконавчої влади з виконання взятих на себе Україною зобов'язань щодо надання безоплатної правової допомоги;

14) виконує інші функції відповідно до законодавства.

14. Координаційний центр для виконання покладених на нього завдань має право:

1) самостійно провадити діяльність згідно із затвердженими в установленому порядку планами та кошторисами;

2) одержувати в установленому законодавством порядку безоплатно від органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування необхідні інформацію, документи і матеріали;

3) утворювати робочі групи, тимчасові наукові і творчі колективи, зокрема за участю представників органів державної влади та органів місцевого самоврядування за погодженням з їх керівниками;

4) залучати спеціалістів органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій (за погодженням з їх керівниками), вчених, представників громадських організацій (за згодою) до розгляду питань, що належать до його компетенції;

5) залучати на підставі укладених цивільно-правових і трудових договорів до своєї діяльності консультантів, експертів, у тому числі іноземних, наукові установи, адвокатів, адвокатські об'єднання, юридичні та консалтингові фірми, інших суб'єктів господарювання;

6) проводити відповідно до законодавства про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти конкурсні торги з відбору фізичних осіб, підприємств, установ та організацій;

7) одержувати гранти та іншу міжнародну технічну допомогу від країн-донорів та міжнародних організацій в установленому законодавством порядку;

8) виступати реципієнтом проектів та програм міжнародної технічної допомоги;

9) розробляти проекти нормативно-правових актів, науково-практичні коментарі, методичні рекомендації з питань, що належать до його компетенції, у тому числі на замовлення органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій.

15. Координаційний центр у межах повноважень, на основі та на виконання Конституції і законів України, актів та доручень Президента України, Кабінету Міністрів України, Мін'юсту видає накази, організовує і контролює їх виконання.

16. Координаційний центр очолює директор, який призначається на посаду і звільняється з посади Міністром юстиції.

17. Директор Координаційного центру:

1) очолює Координаційний центр, здійснює керівництво його діяльністю;

2) несе персональну відповідальність за виконання покладених на Координаційний центр завдань;

3) визначає пріоритети і стратегічні напрями роботи, затверджує плани діяльності Координаційного центру та його територіальних відділень;

4) представляє Координаційний центр у відносинах з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, юридичними і фізичними особами;

5) подає на розгляд Міністра юстиції пропозиції Координаційного центру щодо формування і реалізації державної політики у сфері надання безоплатної правової допомоги, зокрема проекти законів та інших нормативно-правових актів;

6) розпоряджається майном та коштами Координаційного центру відповідно до законодавства;

7) затверджує структуру Координаційного центру та типову структуру його територіальних відділень, положення про його структурні підрозділи, територіальні відділення відповідно до Положення про центри з надання безоплатної вторинної правової допомоги;

8) подає на розгляд Мін'юсту проекти штатного розпису та кошторису Координаційного центру, затверджує штатний розпис та кошторис його територіальних відділень;

9) видає обов'язкові до виконання працівниками Координаційного центру та його територіальних відділень накази і доручення;

10) призначає на посади і звільняє з посад працівників Координаційного центру, керівників його територіальних відділень та їх заступників, розподіляє обов'язки між ними;

11) забезпечує відповідно до законодавства оплату праці працівників Координаційного центру;

12) здійснює інші повноваження відповідно до законодавства.

ПЕРЕЛІК

постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 16 листопада 1994 р. № 780 “Питання Центру правової реформи і законопроектних робіт при Міністерстві юстиції України” (ЗП України, 1995 р., № 2, ст. 32).
 2. Пункт 10 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2001 р. № 1758 (Офіційний вісник України, 2002 р., № 1, ст. 4).
 3. Пункт 2 постанови Кабінету Міністрів України від 4 березня 2004 р. № 263 “Деякі питання поліпшення організації законопроектної діяльності” (Офіційний вісник України, 2004 р., № 9, ст. 535).
 4. Пункт 1 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 21 листопада 2011 р. № 1180 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 90, ст. 3266).
-